

Motion till riksdagen 2007/08: MJ302

av **Annika Carlsson (c)**

Låt skyddsvärd skog bli en naturlig del av skogsbruket

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa långsiktiga skötselavtal för skogsägare för att arbetet med skyddsvärd skog ska bli en naturlig del av ett aktivt skogsbruk.

Motivering

Många av de naturvärden som nu resulterar i reservatsbildningar har ju sin grund i hur skogens sköts av flera generationer. En skötsel som utförts av intresserade och engagerade ägare, som varit föregångare avseende naturvården. Att skapa särskilt värdefulla skogsmiljöer tar av naturliga skäl lång tid. Skogsbruk är en verksamhet som bygger på långsiktighet, när du i vuxen ålder planterar skog vet du att det inte är du själv som kommer att dra någon större ekonomisk nytta av investeringen. Långsiktigheten omfattar därför ofta mer än en generation.

För den som skapat intressanta och värdefulla skogsområden, och samtidigt haft en långsiktigt ekonomisk planering för sitt skogsinnehav, kan statens intresse för detta skogsområde komma som en obehaglig överraskning. Alltför ofta rapporteras dessutom att statens representanter utan markägarens vetskap inleder arbetet för att skydda ett skogsområde. Vi menar att utgångspunkten alltid måste vara att skyddande av enskilt ägd skog ska ske i samråd med ägaren.

Ramdalen är ett område i Bengtsfors kommun i Dalsland där länsstyrelsen försökt inrätta naturreservat mot skogsägarnas vilja. Området, som är mycket lövskog i annars övervägande barrskog, är mycket ovanligt, faktiskt tack vare att tidigare generationer inte hörsammade utan t o m trotsade myndigheterna då planteringarna gjordes. För då anbefalldes nämligen barrskogsplantering.

Fel! Okänt namn på

Att nu samma område är så sällsynt och värt att bevara att myndigheter går in och vill göra naturreservat av området blir i sanning en ödets ironi.

De har redan avtal med Skogsstyrelsen men det har inte påverkat länsstyrelsens agerande i detta ärende. Vid ett möte mellan länsstyrelse och skogsägare lades ett nytt förslag fram som inte i realiteten inte skilde sig från det som skogsägarna redan förkastat, men med ett nytt namn, *frivilligt naturvårdsavtal*. Men för att citera en av mötesdeltagarna denna kväll fick ordet frivilligt en ny innebörd med länsstyrelsens agerande. Nu har dock länsstyrelsen backat även med detta förslag.

Det som måste vara grunden för att värna idag intressant skog och göra det intressant även för framtiden att vårda sin skog måste utgå från skogsägarnas intresse att bruka skog och mark. När det finns ett nationellt intresse för att bevara hela eller delar av en skog måste en ny inriktning på den politiken vara att ge förutsättningar för att vårdandet ska bli en del i ett aktivt skogsbruk. Ge ekonomisk ersättning för de värden man vill bevara. Då finns ägandet kvar, den lokala kännedomen och den dagliga tillsynen är tillförsäkrad och det är dessutom ett mycket mer flexibelt system då det finns vissa områden som under en begränsad tid är intressant att vårda och bevara för att sedan inte längre vara unik eller skyddsvärd.

Enligt min uppfattning bör därför en majoritet av resurserna användas för att skriva långsiktiga skötselavtal med markägarna. Detta skulle enligt min mening vara meningsfullt av ett flertal anledningar. Skötselavtal innebär att man inte kommer i konflikt med äganderätten. Markägaren får betalt för att producera naturvärden, istället för att producera virkesvärde. Sysselsättningsunderlaget för det enskilda företaget finns kvar, vilket gör att företaget kan utvecklas och leva vidare, sannolikt till stort gagn för de marker som inte ingår i avtalet. Slutsatsen blir att en större andel av medlen för bevarande av den biologiska mångfalden ska användas för naturvårdsavtal. Naturvårdsavtalens utformning avseende avtalstidens längd, omfattning och ersättningsformer bör därutöver präglas av större flexibilitet. Grundläggande för hela avtalet ska dock vara samförstånd mellan staten och berörd skogsägare.

Stockholm den 2 oktober 2007

Annika Qarlsson (c)